

Arrest

**nr. 65 583 van 16 augustus 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 20 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking van 28 april 2011 houdende bepaling van het rolrecht van 175 euro met kenmerk REGUL x.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat L. LYDAKIS en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 13 september 2010 en dient een asielaanvraag in op dezelfde dag.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 oktober 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 4 maart 2011.

Op 25 maart 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Albanees te zijn, geboren in Baicë (Kosovo) en de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Op 27 september 1998 zijn de Serviërs uw woning binnengevallen en hebben deze in brand gestoken. Ze hebben verschillende mensen van het dorp vermoord en alle huizen van het dorp in brand gestoken behalve twee woningen waar ze zelf in verbleven wanneer ze terugkwamen naar het dorp. U bent dan met uw familie en de andere mensen van het dorp weggevlucht. U verbleef nadien vijf maanden in de bergen en in valleien in de omgeving. Vervolgens hebt u een jaar lang ondergedoken geleefd. Een jaar later, toen de oorlog was beëindigd, keerde u naar huis terug. Sindsdien heeft u te kampen met een psychisch trauma. Zo heeft u vaak hoofdpijn, valt u soms flauw en heeft u vaak nachtmerries. U bent sinds 2003 hiervoor in behandeling bij een psychiater, G.H. (...) genaamd. Hier ging u in het begin één keer om de twee weken naartoe, daarna minder frequent. Hij schreef u kalmeermiddelen voor die u elke dag nam. De behandeling hielp, maar u kon niet volledig genezen. Nadat de dokter u had aangeraden om naar het buitenland te gaan om een betere behandeling te zoeken, besliste u om naar België te gaan. U bent op 10 september 2010 vertrokken uit Kosovo en u kwam op 13 september 2010 in België aan, waar u nog dezelfde dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart dd. 25 juli 2009 en een medisch attest van uw psychiater in Kosovo dd. 1 juni 2010.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Kosovo te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u om bedoelde redenen niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat er elementen zijn in uw asielrelaas die twijfels doen rijzen over het feit dat u gedurende bijna acht jaar (van 2003 tot uw vertrek uit Kosovo) behandeld zou zijn geweest voor uw psychische problemen. U legt over uw medische behandeling immers slechts één Kosovaars medisch attest neer, afgeleverd op 1 juni 2010, drie maanden voor uw vertrek naar België. Van iemand die gedurende acht jaar medisch opgevolgd zou zijn in zijn land van herkomst en regelmatig medicatie diende te nemen, kan verwacht worden dat hij meer schriftelijke bewijzen kan neerleggen.

Dat de geloofwaardigheid van uw behandeling voor uw psychische problemen in Kosovo verder wordt aangetast, blijkt tevens uit het feit dat u, hoewel u ongeveer acht jaar door dezelfde psychiater regelmatig behandeld werd, niet de naam van uw ziekte - post-traumatische stressstoornis (PTSS) – kan geven (CGVS, p. 12). U beweert eveneens de naam van uw medicatie niet te herinneren (CGVS, p.15) hoewel u deze gedurende acht jaar elke dag nam en deze zelfs in België voor u werd voorgeschreven (CGVS, p. 17). Deze gegevens staan nochtans vermeld op het door u neergelegde medisch attest. Er kan redelijkerwijs aangenomen worden dat iemand die intens behandeld is geweest, toch minstens de naam van de ziekte waaraan hij zou lijden en medicatie die hij hiervoor dagelijks neemt, kent.

Het is eveneens hoogst merkwaardig dat deze psychiater, G.H. (...), u aanraadde naar buitenland te gaan om daar behandeling te zoeken, maar dat hij u niet vertelt aan welke ziekte u lijdt, noch het land waar u naartoe zou moeten gaan, en u evenmin meedeelt welke behandeling u dient te zoeken of in welke instelling deze behandeling mogelijk is (CGVS, p. 15). Deze vaststellingen ondermijnen bijkomend de geloofwaardigheid van de volgens u (falende) medische behandeling voor uw psychische problemen in Kosovo. Hieraan kan worden toegevoegd dat u bij uw komst naar België bijna drie maanden hebt gewacht vooraleer u psychologische hulp hebt gezocht (CGVS, p. 17). Nochtans beweerde u dat u omwille van uw psychische problematiek naar België gekomen te zijn.

Tenslotte dient ook nog te worden opgemerkt dat u zelf tijdens uw gehoor verklaart dat uw huidige behandeling in Kosovo momenteel succesvol is (gehoorverslag CGVS p.15), maar dat u nog steeds niet geheel genezen zou zijn. Noch uit uw verklaringen noch uit het door u neergelegde medische attest blijkt echter dat u in België een fundamenteel betere en andere behandeling dan in Kosovo zou krijgen en u heeft aldus niet aannemelijk gemaakt waarom u om tot een genezing van uw trauma te komen niet langer bij de Kosovaarse gezondheidsdiensten terecht zou kunnen. In het medische attest staat dat een 'voortdurende behandeling' noodzakelijk is, maar er staat nergens vermeld dat deze behandeling in het buitenland zou moeten plaatsvinden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen rijzen er vragen bij de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. Uw identiteitskaart bevestigt uw identiteit, die op zich niet betwist wordt. Het

medisch attest van uw psychiater in Kosovo, dat is opgemaakt in functie van uw vertrek naar België, en de brief voor een afspraak bij een medisch centrum in België, zijn niet van die aard dat zij bovenvermelde vaststellingen in positieve zin kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker *in fine* vraagt om de beslissing genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit hetgeen volgt. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van het artikel 1A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, 52 en 51/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat het niet betwist wordt dat de oorlog in Kosovo beëindigd is sinds de komst van de internationale troepen van de UNO die worden belast met het bewaren van de vrede en dat het risico op vervolging door de Servische troepen niet meer bestaat. Verzoeker meent echter dat hij, aangezien hij aan zware psychologische problemen lijdt en sinds 2003 een behandeling in Kosovo heeft gevolgd, hij bij een terugkeer naar Kosovo vervolgingen riskeert wegens het gebrek aan middelen om personen met psychiatrische problemen te verzorgen. Verzoeker stelt vervolgens dat dit element schijnt ontsnapt te zijn aan het Commissariaat-generaal en dat de beslissing dus hervormd moet worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Verzoeker meent in ondergeschikte orde wel degelijk in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker oordeelt dat hij kan genieten van de subsidiaire bescherming wegens de mensonterende behandeling die hij zou kunnen ondergaan in geval van terugkeer naar Kosovo aangezien hij lijdt aan zware psychiatrische problemen. Verzoeker vervolgt dat deze stoornissen een regelmatige opvolging noodzaken en dat hij trouwens sinds 2003 gevolgd wordt door een psychiater maar dat hij wegens het feit dat Kosovo niet over voldoende middelen beschikt om personen met psychiatrische problemen te omkaderen, naar België is moeten komen om op een correcte manier te worden verzorgd. Verzoeker concludeert dat door hem te verplichten naar Kosovo te gaan waar hij niet op een adequate manier zal worden verzorgd, dit manifest een onmenselijke en ontorende behandeling uitmaakt zodat aan verzoeker de subsidiaire bescherming zou moeten worden toegekend.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

3.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Na grondige lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich bij zijn asielrelaas baseerde op zijn medische problematiek. Verzoeker antwoordde in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen immers als volgt op vraag welke feiten wijzen op een vrees of risico en geeft een kort overzicht van de belangrijkste feiten: *“Ik liep een trauma op door de gebeurtenissen tijdens de oorlog. Toen ik op de vlucht was in de bergen, heb ik veel dingen gezien en meegemaakt. Ik was toen maar 14 jaar oud. Ik lijd aan slapeloosheid. Ik heb voortdurend hoofdpijnen. Mijn lichaamstemperatuur daalt steeds. In 2003 ging ik in behandeling bij een psycholoog in Drenas. Tot op heden is er nog niet veel verandering in mijn toestand. De dokters raadden mij aan naar België te komen. Artsen in België hebben meer kennis. In Kosovo word ik ook steeds herinnerd aan de gebeurtenissen tijdens de oorlog. Ik hoop dat ik hier in België geholpen kan worden en te kan genezen.”* (ingevulde vragenlijst, vraag 5) Verzoeker vermeldde aldus in zijn asielrelaas geen feiten die getuigen van een vervolging omwille van één van de vluchtelingenrechtelijke vervolgingsgronden, i.e. zijn ras, nationaliteit, zijn politieke of religieuze overtuiging, of het feit dat hij zou behoren tot een bepaalde sociale groep. Nergens blijkt bovendien uit zijn verklaringen dat hij omwille van één van deze gronden niet zou kunnen rekenen op een behandeling van zijn medische problematiek in Kosovo. In dit verband wijst de Raad er volledigheidshalve nog op dat verzoeker de daartoe geëigende procedure kan instellen namelijk een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroept op zijn ziekte, wordt herhaald dat verzoeker zich voor de beoordeling van zijn medische problemen van de geëigende procedure dient te bedienen, i.e. de procedure op grond van artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet.

Het was immers duidelijk de bedoeling van de wetgever in een verschillende procedure te voorzien voor ernstig zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf dienen aan te vragen, enerzijds en andere personen, die de subsidiaire beschermingsstatus aanvragen en van wie de situatie in het kader van de asielprocedure wordt onderzocht, anderzijds. Als rechtvaardigingsgrond voor dit verschil in behandeling wordt gewezen op het objectief criterium van de grond van de aanvraag, namelijk het feit of die aanvraag wordt ingediend op basis van de ernstige ziekte waaraan de aanvrager lijdt, dan wel op basis van een andere vorm van ernstige schade, die het mogelijk maakt een beroep te doen op de subsidiaire bescherming (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, p. 9-10*).

Dit uit zich dan ook in de bewoordingen van artikel 48/4, waarin het voeren van een parallelle procedure omwille van medische redenen wordt uitgesloten door te stellen dat *“de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, (...) die geen beroep kan doen op artikel 9ter (...)”*.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde in zijn arrest nr. 95/2008 van 26 juni 2008 dat het verschil in behandeling niet zonder redelijke verantwoording is. Het motiveerde dat dit verschil op een objectief criterium berust, namelijk of de aanvraag wordt ingediend door een vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of van verblijf, dan wel door een vreemdeling die een reëel risico loopt op andere ernstige schade. Een aanvraag in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet sluit inderdaad niet uit dat de aanvrager daarnaast om subsidiaire bescherming verzoekt op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zij het gesteund op andere dan medische gronden.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar Kosovo, aantoonde.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien augustus tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. WELLENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS

A. DE SMET